

Posudek oponentky bakalářské práce

Jan Věženský: Experimentální činnosti ve výuce chemie v České republice a v zahraničí

Bakalářská práce Jana Věženského se zaměřuje na Experimentální činnosti ve výuce chemie v České republice a v zahraničí. Jejím cílem je „...zmapování aktuálního stavu využívání experimentálních činností ve výuce chemie v České republice a v zahraničí na základě autentických výpovědí absolventů základních a středních škol.“

Práce v rozsahu 46 stran hlavního textu a 24 stran příloh je po formální stránce členěna na úvod, cíl práce, teoretickou část, praktickou část, diskuzi, závěr, literaturu, seznam tabulek a obrázků a seznam příloh.

Teoretickou část práce autor rozdělil do 3 kapitol, v nichž se postupně zabývá výukou chemie v České republice, výukou chemie ve vybraných zemích světa, a to v Německé spolkové republice, ve Francii a v Indii, a experimentálními činnostmi ve výuce chemie. V kapitole o výuce chemie v ČR se dozvídáme podrobně především o historickém vývoji výuky chemie v ČR, zatímco kapitoly o výuce chemie v zahraničí popisují současný stav, očekávala bych, že všechny 4 pod/kapitoly budou tvořeny analogicky, tedy že v kapitole z ČR bude též popsán současný vzdělávací systém.

Praktická část práce obsahuje prezentaci metodu sběru a zpracování dat, popis souboru respondentů, analýzu autentických výpovědí respondentů a shrnutí výsledků výzkumného šetření. Autor zvolil formu písemného dotazování v podobě volných otázek, které zaslal celkem 15 respondentům. Soubor respondentů byl vybírán z dostupného vzorku. Vzhledem k tomu, že cílem bakalářské práce je zmapovat aktuální stav výuky chemie, resp. využívání experimentálních činností, považuji za problematické, že většina respondentů ukončila základní školu před 10 a více lety. U ukončení střední školy je logicky situace o něco lepší, zde se to týká 4 respondentů. I s ohledem na malý vzorek by bylo lepší vybírat respondenty tak, aby od ukončení zvolených stupňů škol uběhla co nejkratší doba. Zvolená forma dotazování bohužel vedla k velmi stručným výpovědím respondentů, které neumožňují hlubší vhled. Je škoda, že nebylo přistoupeno k formě (video)rozhovoru. S ohledem na získaná data byla pro zpracování vhodně zvolena obsahová analýza výpovědí respondentů, která je čtenáři předkládána postupně po jednotlivých částech, resp. položkách, dotazníku. V diskuzi se autor snaží propojit své výsledky s výsledky šetření PISA, bohužel ne vždy jsou jasné souvislosti a přechody mezi citovaným zdrojem a vlastními výsledky.

Seznam literatury, který čítá 39 pramenů, odpovídá citační normě až na pár drobných chyb: chybějící kurzíva u názvu zdrojů 19 a 21 a jedno zdvojení zdroje, kdy je jednou citován celý web (zdroj 21) a jednou z něj jedna webová stránka (zdroj 19). Autor využívá metodu číselných odkazů, bohužel u přímých citací není uvedeno číslo strany, ze které je čerpáno.

Práce je celkově napsána srozumitelně a vykazuje jen minimum stylistických a typografických nedostatků, např. chybně psané pH na str. 24: „...zjišťování PH a také...“, formulace ze str. 25: „...pouze dva respondenti...“ když jsou celkem 4 částečně podsouvá význam výsledku.

Kromě výše uvedených připomínek mám ještě následující dotazy k obhajobě:

- Proč jste si pro srovnání vybral zrovna tyto čtyři státy?
- V čem se liší vybrané zahraniční vzdělávací systémy od vzdělávacího systému v České republice?

Na závěr mohu konstatovat, že po obsahové stránce splňuje předložený text požadavky na bakalářské práce v studijním oboru Chemie se zaměřením na vzdělávání.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm „velmi dobře“.